Απόφαση 254 / 2018 (Α2, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 254/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Α2' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Δήμητρα Παπαντωνοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αντώνιο Ζευγώλη, Ιωσήφ Τσαλαγανίδη, Γεώργιο Κοντό και Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 14 Νοεμβρίου 2016, με την παρουσία και της γραμματέως, Θεοδώρας Παπαδημητρίου, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της αναιρεσείουσας: Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επονυμία "...", και το διακριτικό τίτλο "...", που εδρεδεί στην ... και εκπροσοπείται νόμιμα, εκπροσοπήθηκε δε από τον πληρεζούσιο δικτγόρο της Αρτέμη Κυριαζή.

Της αναιρεσίβλητης: Α. Τ. του Μ., κατοίκου ..., η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεζούσιο δικηγόρο της Παναγιώτη Γιαννόπουλο, με δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 του Κ.Ποί.Δ.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 13-8-2009 αγωγή της ήδη αναιρεσίβλητης, που κατατέθηκε στο Μονομελές Προτοδικείο Κοζάνης. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 345/2013 του ίδιου Δικαστηρίου και 9/2015 του Μονομελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί η αναιρεσείουσα με την από 30-4-2015 αίτησή της.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Ο εισηγητής Αρεοπαγίτης Μιλτιάδης Χατίτητεωργίου, ανέγνωσε την από 21-12-2015 έκθεση του ήδη αποχωρήσαιντος από την Υπηρεσία Αρεοπαγίτη Κωνσταντίνου Τσόλα, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της κρινόμενης αίτησης. Ο πληρεζούσιος, της αναιρεσείουσας ζήτησε την παραδοχή της αίτησης και την καταδική του αντιδιέκου μέρους στη δικαστική διακόνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις τον άρθρων 847, 848, 851 Α.Κ., 47 του ν.δ. της 17/7-13/8/1923 και 112 ΕΝ. Α.Κ. προκύπτα, ότι ο εγγυητής απαίτησης του δαναεστή, για την καταβολή από μέρους του οφειλέτη, του καταλοίπου, που θα προέθλει από την λειτουργία σύμβασης πίστοσης με ανοικτό λογαριασμό, κατά το οριστικό ελείσιμο αυτού, ευθύνεται, λόγο του παραπομένου χαρακτήρα της εγγύησης, μέχρι του ποσού, για το οποίο εγγυήθηκε και όχι για τα κονδύλια του λογαριασμού, τα οποία αναφέρονται σε άλλη μεταγενέστερη σύμβαση παραχής πίστοσης προς τον προστοφειλέτη, την εκπλήρωση της οποίας αυτός δεν εγγυήθηκε, εκτός αν η μεταγενέστερη δεν είναι αυτοτελής, αλλά πρόσθετη σύμβαση (συμπληροιματική), με την οποία απλός συζάνεται το ποσό της πίστοσης, χωρίς να επέρχεται άλλη μεταβολή, οπότε ο εγγυητής, ευθύνεται για την πληρομή οποιουδήποτε χρεωστικού υπολοίπου από την λετιουργία του λογαριασιού και αν ακόμι δεν έλαθε μέσος, με την δύστητα του εγγυητή.

συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 13.697,73 ευρώ και ανήλθε στο ποσό τον 90.000 ευρώ. Η ενάγουσια, ως εγγνήτρια, σε όλες τις πρόσθετες ως άνω πράξεις εγγυήθηκε προς την τράπεζα "την εμπρόθεσμον και πλήρη εξώρλησην παντός χρεωστικού υπολοίπου της δια τον ανατέρω μνημονεπομένων συμβάσεων και της παρούσης συμβάσεως σινομολογισμένης πιστώσεως..." Με την 5η πρόσθετη πράξη αυξήσεως στην υπαρτήσεις στην Κοζάνη την 9-1-2007 μεταξύ της εναγομένης και του πιστούσεως την υπαρτήσεις στην Κοζάνη την 9-1-2007 μεταξύ της εναγομένης και του πιστούχου Τ. Ν., το ποσό της ως άνω συμβάσεως αυτώσεως αυξήθηκε κατά το ποσό των 50.000 ευρώ και ανήλθε στο ποσό τον 140.000 ευρώ. Στην εν λόγω πρόσθετη πράξη δεν συνεβλήθη η ενάγουσα ως εγγνήτρια. Την ίδια ημέρα καταρτίσθηκε στην Κοζάνη η από 9-1-2007 πρόσθετη πράξη στην ων αμήμ.../31-7-1996 σύμβαση πιστώσεως με ανοικτό (αλληλόχρεω) λογαριαμοή-τιτλοφορείται ...-με συμβαλλομένους την τράπεζα (εναγομένη) και τον πιστούχον Ν. Τ. Με την εν λόγω πρόσθετη πράξη ότι οι συμβαλλομένους την τράπεζα (εναγομένη) και τον πιστούχον Ν. Τ. Με την εν λόγω πρόσθετη πράξη οι συμβαλλομένους την τράπεζα (εναγομένη) και τον πιστούχον Ν. Τ. Με την εν λόγω πρόσθετη πράξη οι συμβαλλομένους την τράπεζα (εναγομένη) και τον πιστούχον Ν. Τ. Με την εν λόγω πρόσθετη πράξη οι συμβαλλομένους συμφώνησαν ότι η σύμβαση πιστώσεως, το πιστοτικό όριο της οποίας ήδη είχε ανάλθει στο ποσό των 140.000 ευρώ, "θα διέπεται και από τους ακόλουθους ευδικότερους όρους, οι οποίοι την συμπληρώνουν και αποτελούν με αυτή ένα όλο...3.1.Η ΤΡΑΙΙΕΖΑ χρηγεί στον ΙΙΕΣΤΟΥΧΟ από το ως άνω πιστοτικό όριο χημιστικά ποσά μέχρι του ποσού των ευρώ ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ (40.000) για να τα χρησιμοποιεί αποκλειστικός προς κάλυψη τιμειακόν αναγκόν του ..."Με την ίδια ως άνω 5η πρόσθετη πράξη ο πιστούχος δήλωσε ότι αναγνωρίζει τό "η ως άνω σύμβαση πιστόσεως καταρτίσθηκε και λειτούργησε μέχρι σήμερα νόμμα......τηρηθέντος του υπ' αριθμ..... λογαριασμού που την ενυπρετεί και αφοί προθή η στον έλεγχο της κυήσεως του ανωτέρω λογαριασμού, των χονομένων χρεοπιστόσεων κ

 στην πρόσθετη αυτή σύμβαση, μέχρις, όμως, του ποσού της αρχικής σύμβασης, ή και των προσθέτων, στην συνέχεια, όλων ή μερικών συμβάσεων, εφόσον και αυτές τις εγγυήθηκε, όηλαδή, αποδέχθηκε να ευθύνεται για την καταβολή μεγαλύτερου, κάθε φορά, χρεωστικού καταλοίπου σε βάρος του πρωτοφειλέτη, που προέρχεται από τη λειτουργία της σύμβασης (ΑΠ 1229/007)

Περαιτέριο, κατά το άρθρο 559 αριθμ. 1 ΚΠολΔ, ιδρύεται λόγος αναίρεσης, αν παραβιάσθηκε κανόνιας ουσιαστικού δικαίου. Τούτο συμβαίνει αν, για την εφαρμογή κανόνα υσιαστικού δικαίου. Τούτο συμβαίνει αν, για την εφαρμογή κανόνα υσιαστικού δικαίου. Το δικαστήριο απαίτησε περισσότερα στοιχεία ή αρκέστηκε σε λιγότερα στουχεία από εκείνα που αυτός απαιτεί, καθώς και αν το δικαστήριο προσέδωσε στον εφαρμοστέο κανόνα δικαίου έννοια διαφορετική από την αληθινή. Στην περίπτοση που ο δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν την υπόθεση, η παραβίαση κανόνα ουσιαστικού δικαίου κρίνεται ενόψει τον πραγματικόν περιστατικών που ανελέγετως δέχθηκε ότι αποδέχθηκε το δικαστήριο της ουσίας και της υπαγωγής αυτόν στο νόμο, ιδρύεται δε ο λόγος αυτός, όταν το δικαστήριο εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν δεν ήταν αρκετά για την εφαρμογή του ή δεν εφάρμοσε το νόμο, παρότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε αρκούσαν για την εφαρμογή του, καθώς και όταν προέβη σε σσφαλμένη υπαγωγή των πραγματικόν περιστατικόν σε διάταξη στο πραγματικό τις οποίας αυτά δεν υπάγονται.

Στην προκειμένη περίπτωση, με την προσβαλλόμενη απόφαση του Εφετείου έγιναν δεκτά τα ακόλουθα: "Δυνάμει της υπ' αριθμ. .../31-7-1996 συμβάσεως πιστώσεως με ανοιχτό αλληλόχρεο λογαριασμό, που συνήφθη στην Κοζάνη, η εναγομένη (και ήδη αναιρεσείουσα) χορήγησε στον Ν. Τ. (πιστούχο), ο οποίος διατηρούσε επιχείρηση εμπορίας κουφωμάτων επί της οδού ... της πόλεως ..., πίστωση μέχρι του ποσού των 5.000.000 δραχμών. Τον Οκτώβριο του έτους 1996 ο ανωτέρω τέλεσε νόμιμο γάμο με την ενάγουσα (και ήδη αναιρεσίβλητη). Δυνάμει της από 5-11-1998 συμβάσεως εγγυήσεως, που καταρτίσθηκε στην Κοζάνη μεταξύ της εναγομένης και της ενάγουσας, η τελευταία, αφού έλαβε γνώση ολοκλήρου του περιεχομένου της υπ' αριθμ. .../31-7-1996 συμβάσεως και της από 5-11-1998 πρόσθετης ράξεως,... δήλωσε ότι "εγγυάται ανεπιφυλάκτως προς την τράπεζαν υπέρ του πιστούχου την υπό τούτου εμπρόθεσμον και ολοσχερή εξόφλησιν παντός κατά το οριστικό κλείσιμον της ως άνω πιστώσεως και των δυνάμει ταύτης τηρουμένων λογαριασμών καταλοίπου...". Με την 1η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 5-11-1998, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο ως άνω πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 5.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 10.000.000 δραχμών. Με την 2η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 6-5-1999, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως αυξήθηκε κατά 10.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 20.000.000 δραχμών. Με την 3η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 25-7-2000, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω συμβάσεως πιστώσεως συξήθηκε κατά 6.000.000 δραχμές και ανήλθε στο ποσό των 26.000.000 δραχμών (76.302,27 ευρώ). Με την 4η πρόσθετη πράξη αυξήσεως πιστώσεως δι' ανοικτού (αλληλοχρέου) λογαριασμού, που υπεγράφη στην Κοζάνη την 19-3-2003, στην οποία συμβλήθηκαν η εναγομένη, ο πιστούχος και η ενάγουσα (ως εγγυήτρια), το ποσό της συνομολογηθείσας δια της ως άνω

η δυνατότητα η πίστοση να εξυπηρετείται με ένα ή περισσότερους λογαριασμούς, κατά την κρίση της τράπεζας, η σποία θα μπορούσε μυνουμερός και σποτεδήποτε να διαχορίζει τον λογαριασμό σε περισσότερους ή να συνενώνει πολλούς σε έναν, είτε αυτοί προύνται δυνάμει της εν λόγω συμβάσεως, είτε επί τη βάσει άλλων συμβάσεων πιστώσεως ή μη ή και οιωνδήποτε συναλλαγών μεταξύ του πιστούχου και της τράπεζας δεν αναιρεί την παρειατών κρίση του δικαστηρίου. Ο ανωτέρω όρος, ο οποίος είναι ισχυρός μεταξύ του πιστούχου και της τράπεζας και καταλαμβάνει οποιεσδήποτε συμβάσεις καταρτίσθηκαν μεταξύ τους, δισεμεύει την ενάγουσα ως εγγνήτρια μόνο μέχρι του ποσού για το οποίο εγγνήθηκε (90.000 ευρώ) και μόνο για τα ποσά που εισήλθαν στον νια 'αρθμ'... λογαριασμό, εφόσον, όπως προελέχθη, η εναγόμενη τήρησε χοριστό λογαριασμό για τις εγγνημένες απαιτήσεις της και χωριστό λογαριασμό για τις μη εγγνημένες απαιτήσεις της. Στον παραπάνω λογαριασμό επήλθαν μένο οι εγγνημένες κει μέρος: της ενάγουσας απαιτήσεις της εναγομένης, το δε ποσό των 40.000 ευρώ, πλέον των εξόδων και τόκων με τους οποίους επιβαρύνθηκε, εισήλθε στον νι' αριθμ... χοριστό λογαριασμό, που τηρήθηκε στο πλαίσιο των ως άνω πράξεων που μετράφισμον την 91-2007, στις οποίες δεν συνέχραζει η ανάγουσμα."

Με βάση τις παραδοχές αυτές το Εφετείο έκρινε ότι είναι βάσιμη η ένδικη αγωγή, με την οποία η ενάγουσα ζήτησε να αναγνωριστεί ότι δεν οφείλει το κατάλοιπο του ως άνω (...) λογαριστικό και στη συνέχεια απέρρηνε ως κατ' ουσίαν αβάσιτη την έφεση της αναιρεσείουσας κατά της πρωτοβάθμιας απόφασης, η οποία είχε κρίνει ομοίως. Με αυτά που δέχθηκε και έτσι που έκρινε το Εφετείο σε ορθό αποτέλεσμα, έστω και με εφαρμογή τις προδιαληφθείσες ουσιαστικές διατάξεις, όπος η έννοια αυτών αναλύθηκε στη σχετική νομική σκέψη, ούτε και εκείνες που επιπλέον επικαλείται (με το αναιρετήριο) η αναιρεσείουσα τούτο διαλιηφθείσες ουσιαστικές διατάξεις, όπος η έννοια αυτών αναλύθηκε στη σχετική νομική σκέψη, ούτε και εκείνες που επιπλέον επικαλείται (με το αναιρετήριο) η αναιρεσείουσα και του ποδεχθέντα πραγματικά περιστατικά, η αναιρεσίβλητη-εγγυήτρια δεν ευθύνεται για το κατάλοιπο που προέκυγε από την κίνηση του ανωτέρω ... λογαριασμού, ο οποίος τηρήθηκε αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση της πιο πάνω από 91-12007 πρόσθετης σύμβασης με τον τίτλο "...", με συμβαλλομένους την εναγομένη-αναιρεσείουσα και τον πιστούχο Ν. Τ. Οπως προκύπτει από την προσοβαλλόμενη απόφαση, με την εν λόγω πρόσθετη σύμβαση επέρχονταν μεταβολές στην αρχική σύμβαση (γεγονός, άλλοστε, που δεν αμφισβητείται και προκύπτει και από την προσκομιζόμενη πρόσθετη σύμβαση), και συγκεκριμένα εχορηγείτο στον προισοφελέτη το ποσό των 40.000 ευρώ για τον αναφερόμενο σ' αυτή (πρόσθετη σύμβαση) σκοπό και τους ειδικότερα προβλεπόμενους όρους, τηρήθηκε δε για το κονδύλιο αυτό (των 40.000 ευρώ για τον αναφερόμενο σ' αυτή (πρόσθετη σύμβαση) σκοπό και τους ειδικότερα προβλεπόμενους όρους, τηρήθηκε δε για το κονδύλιο αυτό (των 40.000 ευρώ για τον αναφερόμενο σ' αυτή (πρόσθετη σύμβαση) σκοπό και τους ειδικότερα προβλεπόμενους όρους, τηρήθηκε δε για το κονδύλιο αυτό (των 40.000 ευρώ για τον σύσθετη σύμβαση (Σκ και ΑΙ 462001).

Συνεπώς, ο ως άνω λόγος είναι αβάσιμος κατ' άρθρο 578 ΚΠολΔ. Ο από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης για έλλειψη γόμιμης βάσης, ιδρύεται αν η απόφαση δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. Ως αιτιολογίες όμως νοούνται στη διάταξη αυτή μόνον οι επί των αποδεικνυσμένων ή μη πραγματικών γεγονότων ουσιαστικές παραδοχές, η έλλειψη, αντίφαση ή ανεπάρκεια των οποίων καθιστά ανέφικτο τον αναιρετικό έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής του ουσιαστικού νόμου.

Συνεπώς, δεν ιδρύεται ο ως άνω λόγος όταν η ανεπάρκεπα ή αντίφαση αφορά την όννοια των εφαρμοστέων διατάξεων ή όταν η αντίφαση τεντοπίζεται μεταξύ της μείζονος και της ελάσσονος πρότασης του δικανικού συλλογισμού (ΑΠ 1680/2008). Στην προκειμένη

περίπτωση, με τον τρίτο λόγο ψέγεται η προσβαλλομένη απόφαση για αντιφατική αιτιολογία και ειδικότερα διότι οι παραδοχές της, "ότι οι δυνάμενοι να τηρηθούν και μη (ένας ή περισσότεροι) λογαριασμοί με βάση τη σύμβαση πιστώσεως ανοικτό λογαριασμό εξακολουθούν να διατηρούν την αυτοτέλεια τους διακρινόμενοι σε λογαριασμός που καλύπτονται με την εγγύηση και σε μη καλιπτόμενους με εγγύηση παρότι έκλεισαν" αντιφάσκουν με την παρατιθέμενη σ' αυτή (απόφαση) μείζονα πρόταση και συγκεκριμένα με τις διατάξεις του άρθρου 669 ΕΝ. 361, 873, 874 ΑΚ, 112 ΕισΝΑΚ και 64 έως 67 του ΝΔ της 17-7/13-8-1923 "περί ειδικάν διατάξειον επί ανανύμων εταιριών", που ορίζουν ότι "οφείλεται μόνο το μέλλον να προκτύψει κατάτάλοπο κατά το οριστικό κλείσιμο του λογαριασμού". Σύμφωνα με τα προεκτυθέντα ο ως άνω λόγος από τον αριθμό 19 του άρθρου 559 ΚΠολΔ είναι απαράδεκτος, αφού η επικαλούμενη αντίφαση δεν αφορά στην παράθεση τον ουσιοδών περιστατικών, εκείνων δηλαδή που ανήκουν στο πραγματικό του εφαρμοσθέντος ουσισιαστικόν, εκείνανδης διαδιάτης συσισιαστικόν ακτόνος δικαίου.

Οπως σινιάγεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 106, 216 § 1, 335, 337, 338 και 559 αριθ. 1 και 8 ΚΠολ., η επίκληση συγκεκριμένου κανόνα διασίω δεν είναι στοιχείο της αγωγής ούτε και δεσμεύει το διααστήριο ονομικός χαρακτηρισμός που δίδεται ναδ του διαδίκου, διότι το δικαστήριο εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον νόμιο, προσδίδοντας στην επικαλούμενη με την αγωγή έννομη σχέση τον προσήκοντα νομικό χαρακτηρισμό και την υπάγει στον προσήκοντα κανόνα δικαίου, με βάση την υπορική βάση και το αίτημα της αγωγής. Επομένως, δεν ιδρύεται κατ' αρχήν ο από το άρθρο 559 αριβ. Κ.Πιλ. λόγος ανάρεσης στην περίπεση που το δικαστήριο, λαμβάνοντας ανόψη του δια τα επικαλούμασ στην αγωγή περιστατικά, καταλήγει σε διαφορετικό νομικό συμπέρασμα από εκείνο του διαδίκου. Αντιθέτως όμως ιδρύονται λόγοι αναίρεσης, αφενός από το άρθρο 559 αριβ.1, στην περίπτσση εφαρμένης μενογής στον προσήκοντα κανόνα των πρεγιατικών περιστατικών που δέχεται το δικαστήριο ότι συνιστούν την ιστορική βάση της αγωγής, αφετέρου και από τον αριθμό 8, όταν το δικαστήριο έλαβε υπόψη του γεγονότα μη διαλαμβανόμενα στην αγωγή και αυτά επιδρούν στην κρίση για το νόμω βάσιμο, καθόσον τότε πρόκεται περί προσθήκης αυτεπαγγέλτως βάσης αγωγής χωρίς να την έχει επικαλεσθεί ο ενάγων (ΑΠ 952/2000).

διατάξεων δεν υπέπεσε στην επικαλούμενη αναιρετική πλημμέλεια, αφού δεν έλαβε υπόψη του γεγονότα μη διαλαμβανόμενα στην αγωγή, τα οποία να επιδρούν στην κρίση του για το νόμο βάσιμο αυτής.

Συνεπώς, ο ως άνω λόγος είναι αβάσιμος.

Κατ' ακολουθίαν, μη υπάρχοντος άλλου λόγου προς έρευνα, πρέπει να απορρυφθεί η ένδικη αίτηση αναιρέσεως, να διαταγθεί η εισαγωγή του κατατεθέντος από την αναιρεσείουσα παραβόλου το Δημόσιο Ταμείο και να καταδικαστεί αυτή ως ηττώμενη στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης (άρθρα 176, 183 ΚΠολλ), η οποία κατέθεσε προτάσεις.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 30 Απριλίου 2015 αίτηση της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "..." για αναίρεση της υπ' αριθμ. 9/2015 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας.

Διατάσσει την εισαγωγή του κατατεθέντος από την αναιρεσείουσα παραβόλου στο Δημόσιο Ταμείο και

Καταδικάζει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσίβλητης, τα οποία ορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων επτακοσίων (2700) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 25 Απριλίου 2017.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, την 1η Φεβρουαρίου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ